

[Elmqvist.]
begrænsede Ansvar eller, om jeg saa maa sige, Udvidelsen af det personlige Ansvar, fuldt ud rationelt begrundet.

Kun paa et enkelt Punkt synes jeg, Lovforslagets Bestemmelser om dette Spørgsmaal har faaet en mindre klar Affattelse. Jeg tænker her paa det Spørgsmaal, som den højtærede Minister ogsaa kom nærmere ind paa, nemlig paa Affattelsen af § 70 Nr. 3. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at den Affattelse, man her har givet Lovforslaget i Modsætning til Konventionens Affattelse, ikke er klar og er af en saadan Karakter, at man ikke kan være sikker paa, at alt det, som det er Meningen skal falde ind under Lovforslagets Bestemmelser, virkelig falder ind derunder.

Jeg vilde saaledes være noget i Tvivl om, hvorvidt f. Eks. det Tilfælde, at en Skibsfører lader sig friste til at udlevere Ladningen uden Konnossement, falder ind under Lovforslaget, saaledes som § 70, Stykke 3 er affattet. Der staar jo i § 70 Nr. 3, at Ansvaret er begrænset for saa vidt angaar

„Forpligtelser, der grunder sig paa, at der i et Konnossement er givet urigtige eller ufuldstændige Oplysninger.“

Jeg vilde, som sagt, mene, at der kunde være Tvivl om, hvorvidt et Tilfælde som det, jeg har nævnt her, vilde falde ind under Lovforslaget.

Imidlertid har den højtærede Minister jo lovet, at der til anden Behandling vil blive stillet et Ændringsforslag, hvorved man vil faa en klarere Affattelse af § 70, og jeg kan ikke se andet end, at den ændrede Affattelse, som den højtærede Minister har antydnet, vil omfatte et Tilfælde som det, jeg har nævnt, et Tilfælde som jeg ogsaa mener bør omfattes af det begrænsede Ansvar. Man kan naturligvis nok sige, at der overhovedet ikke for Skipperne i noget som helst Tilfælde er Grund til at udlevere Godset uden at faa Konnossementet, og det er ogsaa rigtigt nok rent teoretisk set; men det er alligevel noget, der ikke saa sjældent sker, idet Skipperen kan føle sig moralsk forpligtet til at foretage en saadan Udlevering, da det ofte kan bevirke, at Modtageren kan spare Omkostningerne ved Bankgaranti eller andre Omkostninger.

Jeg synes derfor, det er naturligt, at f. Eks. et Forhold som dette falder ind under begrænset Ansvar, men dette Krav vil altsaa ogsaa blive fyldestgjort ved den Ændring, som den højtærede Minister har antydnet.

Jeg skal derefter vende mig med nogle Bemærkninger til Lovforslagets Regler om Søpanteret. Jeg deler her ganske de Synspunkter, der er gjort gældende ved Sagens Behandling i det høje Landsting af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem af Landstinget Hr. M. C. Jensen. Disse Betragtninger gik ud paa, at der vilde være Grund til i yderligere Omfang, end Konventionen og Forslaget gør det, at begrænse visse Arter af Søpanterrettigheder, nemlig de Søpanterrettigheder, som skabes for Forpligtelser, som Skipperen udenfor sit Hjemsted har paadraget sig f. Eks. ved Proviantering eller Udrustning af Skibet eller paa lignende Maade.

Formaalet med at indrømme Søpanteret for saadanne Fordringer er dette at skabe Mulighed for, at et Skib, naar det befinder sig langt fra sit Hjemsted, kan skaffe sig det til Rejsens Fortsættelse nødvendige, hvad enten det nu bestaar i Proviantering eller Udrustning eller Laan af Penge. Men dette, at Skipperen saaledes har denne Adgang til at give andre Pantet forud for kontraktmæssig Pant, maa selvfølgelig i al Almindelighed virke hemmende overfor Skibenes Laanemuligheder, idet der ved Laan i Skibe fra Laangiverens Side altid maa regnes med, at der forud for de kontraktmæssige Laan kan komme saadanne Søpanterrettigheder.

Sker der saa tilmed yderligere dette, at Adgangen til at skaffe Skibe Hjælp gennem disse Søpanterrettigheder misbruges eller bruges ud over Lovens Formaal, det vil sige bruges f. Eks. til at skaffe Skibet Laan og Prioriteter udenfor Hjemstedet, f. Eks. fordi Skipperen ikke paa Hjemstedet kan skaffe sig Midler til at proviantere eller til nødvendig Udrustning, ja, saa vil denne Ordning med Søpanterrettighederne virke endnu mere lammende paa Mulighederne for at faa faste Laan i Skibet; og at denne Ret er misbrugt af enkelte Rederier, naar de er kommet i økonomiske Vanskeligheder, og at der en Fristelse til at misbruge denne Ret, det er der adskillige Eksempler paa. Men naar det er Tilfældet, er der efter min Mening, som sagt, ingen Tvivl om, at selve Ordningen giver Bagslag for Rederierne i den Retning, at den vanskeliggør det for Skibsfarten, i hvert Fald for visse Grene af den, at opnaa den nødvendige faste Finansiering.

Som et grelt Eksempel paa, hvorledes denne Ret kan bruges i Strid med, hvad der ganske givet har været Formaalet med Søpanterrettighedernes Indstiftelse, kan jeg nævne en Landsretsdom fra de Egne, hvor